

ogfaa er en af de Reformer, som forestaa, at vi vente Politiet adskilt fra kommunale og navnlig den judicielle Virksomhed, som nu de samme Embedsmænd have, og komme vi dertil, tror jeg, at man maa lægge det egentlige Tilfyn, det stadige Tilfyn med, hvad der foregaar i Fabrikkerne og i Værkstederne i de mindre Byer til de lokale Politiautoriteter, med hvilke et overordnet, særligt Tilfyn kan sætte sig i Forbindelse. Dette særlige Tilfyn, tror jeg, skal træde frem som berettiget til at kræve et vist Antal Embedsmænd, som føre et almindeligt, hygieinisk Tilfyn med hele Fabrikken og Arbeidsvirksomheden, ikke alene med Børnene, men med Arbejderne og alle de Sundheden og Christensfen afficerende Betingelser, der fremtræde i Fabrikken og Værkstederne. Det vilde være en Opgave, for hvilken jeg tror, at der bør skabes et Tilfyn, der sættes i Forbindelse med den øverste Sundhedsautoritet i Landet; men Tilfynsautoriteten maa igjen med Hensyn til de enkelte Forhold paa de særlige Steder staa i Forbindelse med de lokale Øvrigheder. Det gaar ikke an at sige, at en Politimester i en lille By, — der kan jo undertiden findes en større Fabrik ved en lille By — skal passe paa, at der ikke er for mange Arbeidere i Forhold til Lokalet, og at dette holdes ordentlig rent, men at det henlægges til en anden Autoritet, nemlig Arbeidsinspektøren, at passe, at Arbejdstiden overholdes, men dertil fører Loven. Jeg tvivler ikke paa, at Meningen ikke har været ganske at skille dette, og at Ministeren gjerne gaar ind paa, at der fremtaltes en Samvirken mellem de tvende Autoriteter; men det gaar ikke an at opstille et System, hvorved man henlægger en vis Kontrol til en Lokaløvrighed og alt Andet til en anden ikke i Forbindelse med det lokale Politii staaende Myndighed. Man maa lade det hele Anliggende blive varetaget af de lokale Politimyndigheder, især naar vi faae dem udsøndrede fra den judicielle Virksomhed, under Ledning og Kontrol af en overordnet, hygieinisk og almindelig human Autoritet.

Tessen: Det forekommer mig, at det paa andre Steder, hvor man har villet gjennemføre en saadan Regulering af Børns Arbejdstid, tilstrækkeligt har vist sig, at, dersom man vilde overlade Tilfynet til det nuværende Politii, saa vilde det i Grunden være det Samme som at lade alle Lovbestemmelserne være magtesløse. Jeg tror ikke, at det vil kunne opnaas, at Politiet, hvor der ikke netop er en Politimester, der har speciel Interesse for Sagen, vil skænke denne den Opmærksomhed, som kræves for at overholde saadanne Lovbestemmelser. Dels af den Grund og dels, fordi jeg tror, at man ikke uden et saadant specielt Tilfyn vil kunne erholde den Rundskab til Fabrikernes hele Indretning og de Maskiner, der kunne være at afhjælpe af Lovgivningen, har jeg ogsaa tænkt mig, at disse Inspektører maatte have, jeg tør

næsten sige, en betydelig teknisk Uddannelse. Jeg har nemlig troet, at man med Hensyn til den hele Kontrol med Fabrikkerne ikke vil blive staaende ved Bestemmelserne i denne Lov, men at der, hvad jeg antager vil ske om ikke ret mange Aar, vil udkomme en egentlig Fabrikslov. Disse Bestemmelser maa søges overholdte ved Mænd, som ere særlig fagkyndige; thi hvad enten vi tale om Hygieine eller om disse andre forskellige Forhold, som den ærede Landsthingsmand, der nu satte sig, nævnte, saa have de alle en vis teknisk Side. Spørgsmaalet, om f. Ex. Ventilationen er, som den bør være, er et teknisk Spørgsmaal. Spørgsmaalet, om den paagældende Fabrik er i Stand til at indrette sin Fabrikation saaledes, at Børnene derved ikke lide Skade paa Dinene, Hænderne osv., er ogsaa et teknisk Spørgsmaal. Det er atter et teknisk Spørgsmaal ved Glasværker, om Fabrikationen kan indrettes paa en saadan Maade, at Børnenes Arbeide om Natten kan undværes, uden at standse den hele Fabrikation; det er et teknisk Spørgsmaal, om Tændstikker kunne fabrikeres paa en saadan Maade, at Børnenes Liv og Sundhed ikke udsættes for Fare; kort sagt, paa hvilket Punkt man retter sin Opmærksomhed, saa har det, forekommer det mig, en teknisk Side, og derfor lægger jeg megen Vægt paa, at disse Inspektører, for at kunne fyldestgjøre deres Opgave, maa være teknisk dannede Mænd. Men jeg har rigtignok ikke tænkt mig Andet, end at den hele Kontrol ved Fabrikkerne skulde i alle Henseender faa vel med Hensyn til det Tekniske og det Hygieiniske, som med Hensyn til Arbejdstiden og Arbejdernes Anvendelse være overladt til Inspektørerne. — Naar en høitæret Landsthingsmand (Madvig) har bemærket, at Børnenes Arbeide ikke er koncentreret i Fabrikkerne, men spredt om i maa Værksteder, hvorved Kontrollen bliver vanskelig, saa tror jeg dog, at det Arbeide, med hvilket der efter denne Lovs § 1 skal føres Kontrol netop for Børns Vedkommende, næsten samlet sker i Fabriker. Med Hensyn til Værkstedsarbeider indskrænket Loven sig jo til kun at paabyde Kontrollen overfor de Værksteder, hvor der arbeides af flere Arbeidere, og det vil vel, for at træffe Lovens Mening, være rigtigt, at det præciseres noget nøiere, at derved forstaaes et større Antal og nævne Tallet. For Ørigt er der ikke mange Fabrikationsgrene, hvorved Børn i en yngre Alder, under 14 Aar, anvendes; det er, som det nu ses af den Oversigt, jeg henpegede paa, netop et meget indskrænket Antal af Industrier, hvorom dette gælder. Der er en stor Industri, som beskæftiger Mangfoldige her i Landet, og ved hvilken Børn anvendes, jeg kan næsten sige i alle Kjøbstæder, og det er Tobaksfabrikationen; her anvendes jo Børn i et overordentlig stort Antal i Forhold til det samlede Arbejderantal, og det Samme gælder om Cichoriefabriker. I Haandværksfagene veed jeg egentlig ikke, om det er sædvanligt, at Børn anvendes, førend de have